

És komoran azt gondolom, „alkalmatlan
Az állam ügyeire,
Egy Tejfölösszájú.” Majd az előcsarnokban
Hallom beszélni, amint egy csikkel ellazul:
„Hagy szarjon Charlie arany tojásokat,
Vagy az ország baszhatja” – sznob vagyok, tudom,
Dante árnyéka, büszke és sértett,
Az örökségből kitagadva, a mennybe kristályosodva
Magasan és fénylőn, mint a kupola a Dáil Éireann fölött,
Dublin fölött ítélkezve, és egyre öregebben.

Carrie Etter

A háború negyedik éve

Eleinte a fájdalomamat
mindkét végén megragadtam

kifacsartam, mint egy mosogatórongyot,
és szokványos dolgokra vágytam:

pitypangokra, szempillákra, csillagokra.
Nemsokára a nővéreimmel új dolgokat

gondoltam ki: hogy hallgassuk meg
a szőlőrigót hajnal előtt, hogy igyunk

friss tejet a kerítésoszlop mellett,
hogyan nézzük meg az év első borját –

annyi szerencsét raktározunk el,
amennyivel senki se tudna betelni.